

Forslag
til
Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland
(Ændring som følge af gradvis forhøjelse af den grønlandske pensionsalder)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 461 af 15. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 7, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Udbetaling af løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgang, jf. stk. 1, 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen.«

2. § 21, stk. 8, ophæves.

3. § 24, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Den løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor efterladte når pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.«

4. § 31, stk. 1, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som et kapitalbeløb, når den tilkendes personer, der på afgangstidspunktet, jf. § 21, stk. 7, 3. pkt., er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen.«

5. § 31, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»En tilkendt løbende erstatning kan dog ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.«

6. I § 76 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. I sager, der er omfattet af stk. 4, anvendes § 21, stk. 7, 2.-4. pkt., § 24, stk. 4, § 31, stk. 1, 2.-3. pkt., § 31, stk. 2, 2. pkt., og § 79, i stedet for § 22, stk. 7, 2. pkt., § 22, stk. 8, § 25, stk. 4, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 32, stk. 2, 2. pkt., og § 82 i anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 ved tilkendelse og udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

7. § 79 affattes således:

»§ 79. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov, inatsisartutlov om alderspension eller af ændringer af disse love eller af anordning nr. 991 af 3. oktober 2008.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 1-6, har virkning fra 1. januar 2017.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det grønlandske landsting, Inatsisartut, vedtog den 23. november 2015, at pensionsalderen i Grønland skulle forhøjes fra 65 til 66 år fra den 1. januar 2017, og yderligere fra 66 til 67 år fra den 1. januar 2021.

Forhøjelserne er gennemført ved inatsisartutlov nr. 20 af 23. november 2015 om alderspension.

Forhøjelsen af pensionsalderen har betydning for modtagere af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger, som tilkendes efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Det skyldes, at disse erstatninger efter den gældende lov om arbejdsskadesikring i Grønland senest ophører, når modtageren fylder 65 år.

Erstatning for tab af erhvervsevne har til formål at kompensere tilskadekomne for de erhvervsmæssige følger af en arbejdsskade og træder således i stedet for en egentlig lønindtægt.

Erstatning for tab af forsørger har til formål at kompensere efterladte for det tab af forsørger, der er opstået som følge af dødsfaldet. Kompensationen kan højst fastsættes til 10 år.

Forhøjelsen af pensionsalderen betyder således, at tilskadekomne og efterladte vil opleve, at erstatningen, der skal dække en tabt lønindtægt eller et tab af forsørger, ophører, før de opnår ret til pension efter inatsisartutloven om alderspension.

Lovforslaget har til formål at sikre, at udbetalingen af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger udmåles for perioden, indtil modtageren får ret til alderspension.

Forhøjelsen af pensionsalderen indebærer en forøgelse af udgifterne til arbejdsskadeerstatning. Dette skyldes, at udbetalingerne af erstatningerne forlænges.

Med lovforslaget foreslås, hvis det bliver vedtaget, konsekvensændringer som følge af forhøjelsen af den grønlandske pensionsalder.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Gældende ret

2.1.1. Lov om arbejdsskadesikring i Grønland

Erstatning for tab af erhvervsevne træder i stedet for den lønindkomst, som tilskadekomne har mistet på grund af arbejdsskaden, jf. § 21.

Efter gældende regler ophører erstatning for tab af erhvervsevne ved udgangen af den måned, hvor tilskadekomne fylder 65 år, jf. § 21, stk. 8. Dette svarer til den pensionsalder, der var gældende i Grønland.

Erstatning for tab af erhvervsevne kan udbetales enten som en løbende erstatning eller som en engangserstatning (kapitalerstatning). Erstatning for et tab af erhvervsevne under 50 pct. udbetales som en kapitalerstatning. Er tabet af erhvervsevne mindst 50 pct., udbetales erstatningen løbende. Af en løbende erstatning kan tilskadekomne få omsat den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på 50 pct., til en kapitalerstatning. En tilkendt midlertidig erstatning kan ikke omsættes til en kapitalerstatning. Udbetalingsreglerne følger af § 31.

En kapitalerstatning træder i stedet for den løbende erstatning og har som den løbende erstatning til formål at kompensere tilskadekomne for et indtægtstab i den erhvervsaktive alder.

En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når tilskadekomne er fyldt 63 år, jf. § 31, stk. 2. Erstatning for tab af erhvervsevne, der er tilkendt tilskadekomne, der er fyldt 63 år på tidspunktet for afgørelsen, udbetales altid som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. § 21, stk. 7, og § 31. Det samme gælder for tilskadekomne, der på tidspunktet for afgørelsen har nået pensionsalderen, jf. § 21, stk. 8.

Erstatning for tab af forsørger til efterladte ophører ligeledes, når den efterladte fylder 65 år, jf. § 24, stk. 4. Dog tilkendes der efter praksis sjældent erstatning for tab af forsørger, indtil den efterladte fylder 65 år. Dette skyldes, at erstatning for tab af forsørger tilkendes for en periode, der højst kan udgøre 10 år, jf. § 24, stk. 2. Enkelte ældre, efterladte ægtefæller eller samleverer kan således have fået tilkendt erstatningen til 65 år som følge af den indtil 1. januar 2017 gældende pensionsalder på 65 år i Grønland.

Erstatning for tab af forsørger udbetales som udgangspunkt som en løbende erstatning, men kan omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den efterladte, jf. § 24, stk. 3 og 4, og § 31, stk. 3.

Efter gældende regler kan en sikringspligtig forsikringstager (arbejdsgiveren) ikke opsige en forsikring, som er tegnet efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. § 79.

2.1.2. Inatsisartutlov om alderspension

Indtil den 1. januar 2017 var den gældende alder for at modtage alderspension 65 år, jf. § 1, stk. 1 i inatsisartutlov nr. 20 af 23. november 2015 om alderspension. Med virkning fra den 1. januar 2017 er pensionsalderen forhøjet til 66 år, og med virkning fra den 1. januar 2021 forhøjes pensionsalderen yderligere til 67 år, jf. § 1, stk. 2.

Det betyder, at tilskadekomne, der ikke havde nået pensionsalderen den 1. januar 2017, oplever, at erstatningen for tab af erhvervsevne ophører, før de opnår ret til alderspension. Det drejer sig om tilskadekomne, der er født den 1. januar 1952 eller senere. Personer der er født før denne dato har opnået ret til at modtage alderspension pr. 1. januar 2017. Denne personkreds bliver således ikke berørt af den forhøjede pensionsalder, da erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger er udbetalt.

2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede løsning

Erstatning for tab af erhvervsevne træder i stedet for en tabt lønindtægt, som tilskadekomne oplever som følge af arbejdsskade. Beskæftigelsesministeriet finder, at det forudsætningsvis ligger heri, at erstatning for tab af erhvervsevne bør kunne udmåles, indtil modtageren opnår ret til alderspension.

Forhøjelsen af den grønlandske pensionsalder indebærer, at visse tilskadekomne og efterladte med de gældende regler ikke modtager kompensation for tab af erhvervsevne og tab af forsørger for den fulde periode frem til, at retten til alderspension indtræder.

Det drejer sig om tilskadekomne og efterladte, der har en pensionsalder på over 65 år efter ændringen af den grønlandske pensionsalder.

Det skyldes, at retten til erstatning ophører, før disse modtagere opnår ret til alderspension.

Skal disse tilskadekomne og efterladte opnå ret til erstatning, indtil de når pensionsalderen, forudsætter det ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland som tager højde for den ændrede pensionsalder i Grønland, jf. inatsisartutlov om alderspension.

For at tilpasse lov om arbejdsskadesikring i Grønland til fremtidige ændringer af pensionsalderen i Grønland bør loven ikke henviser til en bestemt alder for opnåelse af ret til alderspension, men i stedet tilpasses inatsisartutlovens regler om opnåelse af ret til alderspension.

Tilsvarende ændringer af lov om arbejdsskadesikring er gennemført i forbindelse med ændringer af folkepensionsalderen ved lov nr. 1587 af 20. december 2006 (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efterløns- og folkepensionsalderen m.v.) og lov nr. 496 af 6. juni 2007 (Opfølgning af anbefalinger fra arbejdsskadeudvalgene m.v.).

Forhøjelsen af pensionsalderen i Grønland er trådt i kraft den 1. januar 2017, jf. § 31 og § 1, stk. 2, i inatsisartutlov om alderspension.

Ændringen af pensionsalderen i Grønland omfatter personer, der er født den 1. januar 1952 eller senere.

For så vidt angår lov om arbejdsskadesikring i Grønland får ændringen af pensionsalderen betydning for tilskadekomne og efterladte, der er født den 1. januar 1952 eller senere, og som er berettigede til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland eller anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Personer, der er født før denne dato, har opnået ret til at modtage alderspension pr. 1. januar 2017 eller før. Denne personkreds bliver således ikke berørt af den forhøjede pensionsalder, da erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger er udmålt til det fyldte 65. år, som er de pågældende personers pensionsalder.

Forslaget indebærer, at tilskadekomne fremadrettet tilkendes erstatning for tab af erhvervsevne frem til pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.

De efterladte, der efter gældende praksis har fået tilkendt erstatning for tab af forsørger til de fylder 65 år, vil fremover få tilkendt erstatning til pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.

Forslaget indebærer videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved lovens ikrafttræden af egen drift skal genoptage en række sager, hvor der tidligere er truffet afgørelse om erstatning til det 65. år efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland og anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Genoptagelsen sikrer, at tilska-

dekomne og efterladte kan få tilkendt den yderligere erstatning, som de efter forslaget bliver berettigede til.

Der henvises til lovforslagets specielle bemærkninger til § 2.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at det er uhenigtsmæssigt, såfremt forslaget, der vil indebære merudgifter for arbejdsgiverne, skal medføre, at forsikringsselskaberne skal fritstille arbejdsgiverne (forsikringstagerne) efter almindelige forsikringsmæssige principper, hvilket skal ske, når forsikringsvilkårene, herunder prisen for forsikringerne, ændres.

Den gældende regel herom i lov om arbejdsskadesikring i Grønland tager således ikke højde for de meromkostninger for forsikringstagerne (arbejdsgiverne), der er en følge af forhøjelsen af pensionsalderen.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på den baggrund, at den nugældende regel om forsikringstagernes manglende adgang til at opsiges eksisterende forsikringsaftaler udvides, således at den omfatter ændringer af både inatsisartutloven om alderspension, af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, og af anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, der medfører meromkostninger for forsikringstagerne (arbejdsgiverne).

Forslaget indebærer, at forsikringstagerne ikke kan opsiges forsikringerne som følge af ændringer af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, inatsisartutlov om alderspension eller anordning nr. 991 af 3. oktober 2008.

Herved sikres, at forsikringstagerne ikke kan opsiges forsikringsaftaler på grund af en forhøjelse af præmien, der alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne som følge af ændringer af disse love og af den nævnte anordning, herunder meromkostninger som følge af forhøjelsen af pensionsalderen.

Tilsvarende ændring er gennemført i lov om arbejdsskadesikring i forbindelse med ændringen af folkepensionsalderen i Danmark den 1. januar 2016 ved lov nr. 1810 af 23. december 2015 (regulering af folkepensionsalderen).

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes i gennemsnit at påvirke cirka 15 sager om tab af erhvervsevne om året fremadrettet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings Center for Arbejdsskader i Grønland skal derudover genoptage ca. 85 sager (2009-2018), hvori der er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne til det fyldte 65. år, og hvor

tilskadekomne eller efterladte er omfattede af forhøjelsen af pensionsalderen.

I anordningerne for Grønland om arbejdsskadesikring før den 1. januar 2009 fandtes andre regler om udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger. Reglerne i disse anordninger indebærer, at ændringerne af pensionsalderen i inatsisartutloven fra 65 til 66 år den 1. januar 2017 og til 67 år i 2021 ikke får betydning for tilskadekomne og efterladte, der er omfattet af disse regler.

Beskæftigelsesministeriets vurdering af de samlede økonomiske konsekvenser for både det offentlige og private er, at de økonomiske implementeringsomkostninger af forslaget er 10 mio. kr. for skadesårgangene 2009-2018 som følge af, at forslaget får virkning for afgørelser, der før lovforslagets ikrafttrædelse er truffet efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland og anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. De løbende økonomiske omkostninger, når ændringen er fuldt indfaset, vurderes til 1 mio. kr. om året til nye sager med erstatning. Begge tal er inkl. arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag.

Da forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forpligtede til at opkræve udgiften hos forsikringstagerne (virksomhederne) opstår merudgifterne for arbejdsgiverne som en stigning i forsikringspræmierne på ulykkesområdet og som en stigning i bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på erhvervs sygdomsområdet. For de selvforsikrede vil merudgiften opstå som en stigning i udgifterne til arbejdsulykkeserstatninger samt en stigning i bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Merudgiften falder altså på virksomhederne uanset, om der er tegnet forsikring, om der er tale om selvforsikring eller om udgiften dækkes af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det vurderes, at ca. 20 pct. af erstatningssagerne angår offentlige arbejdsgivere, og at de økonomiske implementeringsomkostninger hertil ved lovens ikrafttræden udgør ca. 2 mio. kr. Derudover skønnes det med en vis usikkerhed, at de løbende omkostninger til nye sager fremadrettet vil udgøre i gennemsnit ca. 200.000 kr. om året. Det er ikke muligt at fordele denne udgift på henholdsvis stat og kommuner i Grønland.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at ca. 80 pct. af erstatningssagerne angår private arbejdsgivere, og at de økonomiske implementeringsomkostninger hertil ved lovens ikrafttræden udgør ca. 8 mio. kr. vedrørende genoptagelse af tidligere afgjorte sager. Derudover skønnes det med en vis

usikkerhed, at de løbende omkostninger til nye sager fremadrettet vil udgøre i gennemsnit ca. 800.000 kr. om året for forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forpligtede til at opkræve udgiften hos forsikringstagerne (virksomhederne). Der er derfor ingen økonomiske konsekvenser for forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af forslaget.

Det bemærkes, at administrationen af de 85 genoptagelsessager i Center for Arbejdsskader finansieres af forsikringsselskaberne og af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring selv for så vidt angår sager om erhvervs sygdomme, jf. § 64 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland og § 3 i lov om oprettelse af den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring opkræver præmie og bidrag hos arbejdsgiverne til finansiering af denne udgift. Genoptagelse af de ca. 85 sager (2009-2018), vurderes ikke at medføre væsentlige administrative byrder.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	2 mio. kr. ved lovens ikrafttræden og med en vis usikkerhed 200.000 kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	8 mio. kr. ved lovens ikrafttræden og med en vis usikkerhed 800.000 kr. årligt
Administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	J A	NEJ X

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer i mv.

Et udkast til lovforslag vedrørende ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland har i perioden fra den 17. januar til 14. februar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer i Grønland:

IMAK (Lærernes Fagforening), PK (Sygeplejerskernes Fagforening), AK (Tjenestemandsföreningen), NUSUKA (arbejdsgiverforening), NPK (Pædagogernes Fagforening), SIK (Fagforbund), Grønlands Erhverv, KNAPK (Fagforening for fiskere og jægere), ASG (Akademikernes Sammenslutning i Grønland), Kommunerne i Grønland og Grønlands Selvstyre.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 7, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland udbetales erstatningen for tab af erhvervsevne som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, når tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen er fyldt 63 år.

Det foreslås i § 21, stk. 7, 2. pkt., at udbetaling af løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.

Forslaget erstatter gældende lovs § 21, stk. 7, 2. pkt., og § 21, stk. 8.

Herved sikres det, at den løbende erstatning for tab af erhvervsevne udbetales indtil det tidspunkt, hvor tilskadekomne opnår ret til alderspension efter de til enhver tid gældende regler om alderspension i Grønland, og at der ikke opstår en periode, hvor tilskadekomne hverken modtager erstatning for tab af erhvervsevne eller alderspension. Forslaget indebærer en gradvis tilpasning til den forhøjede pensionsalder i Grønland, idet lovteksten nu henviser til pensionsalderen efter inatsisartutlov om alderspension og ikke til en konkret alder som ophørstidspunkt for erstatningsudbetalingen.

Det foreslås i § 21, stk. 7, 3. pkt., at når tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen, jf. stk. 1, er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Konsekvensen af, at tilskadekomne får udbetalt erstatning som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning for tab af erhvervsevne ved overgang til alderspension, fastholdes uændret. Den foreslåede ændring indebærer, at retten til erstatningen opstår, når tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen om erstatning for tab af erhvervsevne er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen og ikke som i dag, når tilskadekomne fylder 63 år.

I overensstemmelse hermed foreslås det i § 21, stk. 7, 4. pkt., at det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen. Tilskadekomne, der har nået pensionsalderen, får dermed ligeledes ret til en erstatning for tab af erhvervsevne, der udgør 2 gange den løbende årlige ydelse. Herved opretholdes muligheden for at udbetale erstatning for tab af erhvervsevne til tilskadekomne, der udnytter deres erhvervsevne udover

pensionsalderen. Det forudsættes, at lovens almindelige regler er opfyldt. Det indebærer, at der skal være tale om en skade under arbejdet, og at tabet af erhvervsevne skal skyldes denne skade.

Der henvises til forslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 8, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland ophører den løbende erstatning ved udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves. Bestemmelsen er ved forslagets § 1, nr. 1, indsat som § 21, stk. 7, 2. pkt.

Der henvises til bemærkningerne hertil og til forslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i § 24, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland ophører den løbende erstatning for tab af forsørger med udgangen af den måned, hvor den efterladte fylder 65 år.

Dette indebærer, at retten til erstatning ophører, før disse modtagere opnår ret til alderspension.

Det foreslås i § 24, stk. 4, at den løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor efterladte når pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.

Således sikres disse efterladte ret til erstatning, indtil de når pensionsalderen, da lov om arbejdsskadesikring i Grønland tilpasses fremtidige ændringer af pensionsalderen i Grønland ved ikke at henvise til en bestemt alder for opnåelse af ret til alderspension.

Herved sikres, at en løbende erstatning for tab af forsørger altid udbetales indtil det tidspunkt, hvor den efterladte opnår ret til alderspension forudsat, at den efterladte i øvrigt er berettiget til erstatning for tab af forsørger indtil dette tidspunkt. Forslaget indebærer, at der ikke vil opstå en periode, hvor den efterladte hverken modtager erstatning for tab af forsørger eller alderspension.

Forslaget svarer til forslaget i § 1, nr. 1, for så vidt angår efterladte.

Der henvises til forslagens almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 4

Erstatning for tab af erhvervsevne kan efter § 31, stk. 1, udbetales både som en løbende erstatning og som et engangsbeløb (kapitalerstatning).

Efter § 31, stk. 1, 1. pkt., skal erstatningen udbetales som en løbende årlig erstatning, når tabet af erhvervsevne er 50 pct. eller derover. Er tabet af erhvervsevne på mindre end 50 pct. udbetales erstatningen som et engangsbeløb uden den erstatningsberettigedes samtykke. Løbende erstatning for tab af erhvervsevne over 50 pct. kan efter anmodning fra tilskadekomne omsættes til et engangsbeløb for så vidt angår den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på 50 pct.

Efter den gældende bestemmelse i § 31, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland udbetales erstatning for tab af erhvervsevne, der er tilkendt personer, der er fyldt 63 år på tidspunktet for afgørelsen, altid som et kapitalbeløb. Kapitalbeløbet udgør to gange den løbende årlige ydelse.

Det foreslås i § 31, stk. 1, 2. pkt., at erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som et kapitalbeløb, når den tilkendes personer, der på afgørelsestidspunktet, jf. § 21, stk. 7, 3. pkt., er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension. Kapitalbeløbet udgør fortsat to gange den løbende årlige erstatning, jf. forslaget i § 1, nr. 1.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til § 1, nr. 1, og regulerer udbetalingsmåden for erstatning for tab af erhvervsevne, der tilkendes personer, der er to år eller mindre fra at nå pensionsalderen.

Forslaget indebærer, at tilskadekomne, der kommer til skade umiddelbart inden de opnår ret til alderspension (2 år eller mindre fra de når pensionsalderen) vil få en erstatning, der udgør 2 gange den årlige løbende erstatning.

Det foreslås i § 31, stk. 1, 3. pkt., at det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen. Tilskadekomne, der har nået pensionsalderen, får dermed ligeledes ret til en erstatning for tab af erhvervsevne, der udgør to gange den løbende årlige ydelse. Herved opretholdes muligheden for at udbetale erstatning for tab af erhvervsevne til tilskadekomne, der udnytter deres erhvervsevne efter opnåelse af ret til alderspension.

Forslaget indebærer, at der også kan udbetales erstatning for tab af erhvervsevne til personer, der udnytter deres erhvervsevne efter, at de har opnået ret til alders-

pension, hvis de kommer til skade i forbindelse med dette arbejde.

Der henvises til forslagens almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i § 31, stk. 2, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring i Grønland kan en tilkendt løbende erstatning for tab af erhvervsevne ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er fyldt 63 år.

Dette princip foreslås opretholdt. Det indebærer, at henvisningen til tilskadekomnes alder skal udgå af loven. I stedet indsættes som konsekvens af forslaget til § 1, nr. 1, en neutral henvisning til det tidspunkt, hvor tilskadekomne er to år eller mindre fra at nå den til enhver tid gældende pensionsalder.

Det foreslås derfor i § 31, stk. 2, 2. pkt., at en tilkendt løbende erstatning ikke kan omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension. Således opretholdes det gældende princip, om at den tilkendte løbende erstatning for tab af erhvervsevne ikke kan omsættes til et kapitalbeløb, hvis tilskadekomne er to år eller mindre fra at nå pensionsalderen.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 1.

Der henvises til forslagens almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 6

Anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, der trådte i kraft den 1. januar 2009, er ophævet ved § 76, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring i Grønland, der trådte i kraft den 1. januar 2011. Det følger dog af § 76, stk. 4, at anordningen fortsat anvendes for sager om arbejdsulykker, der er indtrådt før den 1. januar 2011, og erhvervs sygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2011.

Denne anordning indeholder regler svarende til lov om arbejdsskadesikring i Grønland for så vidt angår tilkendelse og udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger.

Det foreslås § 76, stk. 5, at i sager, der er omfattet af § 76, stk. 4, anvendes § 21, stk. 7, 2.-4. pkt., § 24, stk. 4, § 31, stk. 1, 2-3. pkt., § 31, stk. 2, 2. pkt., og § 79, i stedet for § 22, stk. 7, 2. pkt., § 22, stk. 8, § 25, stk. 4, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 32, stk. 2, 2. pkt., og § 82 i anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 ved tilkendelse og

udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger.

Det indebærer, at de foreslåede ændringer i lov om arbejdsskadesikring i Grønland også foreslås anvendt ved behandlingen af sager efter den ophævede anordning i stedet for de tilsvarende bestemmelser i anordningen. Det drejer sig om afgørelser i sager vedrørende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger truffet efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008.

Forslaget har til formål at sikre, at tilskadekomne og efterladte, der er omfattet af anordningen, sikres samme ret til erstatning til pensionsalderen som tilskadekomne og efterladte, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i § 79 i lov om arbejdsskadesikring i Grønland kan en sikringspligtig forsikringstager ikke opsige en forsikring, som er tegnet efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008, på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov.

Det foreslås i § 79, at en sikringspligtig forsikringstager ikke kan opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov, inatsisartutlov om alderspension eller af ændringer af disse love eller af anordning nr. 991 af 3. oktober 2008.

Således opretholdes det gældende princip, dog således at bestemmelsen udvides med henvisning til lov om arbejdsskadesikring i Grønland og inatsisartutlov om alderspension samt til ændringer af disse love.

Herved sikres, at bestemmelsen også får virkning for fremtidige ændringer af lov om arbejdsskadesikring i Grønland og inatsisartutlov om alderspension.

Bestemmelsen har til formål at undgå, at forsikrings-selskaberne skal fritstille deres forsikringstagere (arbejdsgiverne). Efter almindelige forsikringsmæssige principper skal forsikrings-selskaberne fritstille forsikringstagerne ved ændringer af forsikringsvilkårene, herunder prisen for forsikringerne.

Der henvises til forslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslagene i § 1, nr. 1-6, har virkning fra 1. januar 2017.

Forslaget til *stk. 2* indebærer, at loven får virkning for personer født den 1. januar 1952 eller senere, der fra lovens ikrafttræden tilkendes erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland eller efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008, der trådte i kraft den 1. januar 2009, om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Forslaget vil dermed få tilbagevirkende kraft.

Forhøjelsen af den grønlandske pensionsalder har ingen betydning for personer, der er født før den 1. januar 1952. Det skyldes, at de har opnået ret til alderspension som 65 årige før den 1. januar 2017, og at erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger udmåles til det fyldte 65. år.

Retten tilkommer tilskadekomne og efterladte, der er omfattede af lov om arbejdsskadesikring i Grønland og anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Forslaget indebærer, at tilskadekomne og efterladte, der ikke har været berettigede til at få udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger før forslagets ikrafttræden den 1. januar 2019, kan få tilkendt den yderligere erstatning, som de efter denne lov bliver berettigede til.

Det betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings Center for Arbejdsskader i Grønland skal genoptage en række sager om erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger med henblik på at træffe afgørelse om yderligere erstatning efter denne lov.

I anordningerne for Grønland om arbejdsskadesikring før den 1. januar 2009 fandtes andre regler om udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger. Reglerne i disse anordninger indebærer, at ændringerne af pensionsalderen i inatsisartutloven fra 65 til 66 år den 1. januar 2017 og til 67 år i 2021 ikke får betydning for tilskadekomne og efterladte, der er omfattet af disse regler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring i Grønland, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 75 af 16. januar 2017, som ændret ved
lov nr. 461 af 15. maj 2017, foretages følgende ændrin-
ger:

§ 21. ...

Stk. 2-6. ...

Stk. 7. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedligt forud og løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen fyldt 63 år, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31 som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den løbende erstatning efter stk. 7 ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

§ 24. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. For efterladte ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

§ 31. Løbende årlig erstatning tilkendt efter § 21 for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct. skal normalt og uden den erstatningsberettigedes samtykke omsættes til et kapitalbeløb. Erstatning for tab af erhvervsevne, der er tilkendt personer, der er fyldt 63 år på tidspunktet for afgørelsen efter § 21, stk. 7, 2. pkt., udbetales altid som et kapitalbeløb. Erstatning kan ikke omsættes til kapitalbeløb, når der er truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21, stk. 3.

Stk. 2. Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom. En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er

1. § 21, stk. 7, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes som 2. - 4. pkt.:

»Udbetaling af løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen, jf. stk. 1, 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31, stk. 4, som et kapitalbeløb på to gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen.«

2. § 21, stk. 8, ophæves.

3. § 24, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Den løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor efterladte når pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.«

4. § 31, stk. 1, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes som 2. pkt. og 3. pkt.:

»Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som et kapitalbeløb, når den tilkendes personer, der på afgørelsestidspunktet, jf. § 21, stk. 7, 3. pkt., er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået pensionsalderen.«

5. § 31, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»En tilkendt løbende erstatning kan dog ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er 2 år eller mindre fra at nå pensionsalderen, jf. inatsisartutlov om alderspension.«

fyldt 63 år.

Stk. 3-5. ...

§ 76. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Anordningen, jf. stk. 3, anvendes fortsat på
1) ulykkestilfælde, der er indtruffet før den 1. januar
2011, og

2) erhvervs sygdomme anmeldt før den 1. januar 2011.

Stk. 5. Ved lovens ikrafttræden reguleres beløbene i §§
22 og 23, § 28, stk. 3, 4 og 5, og § 77 i overensstemmel-
se med § 29. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendt-
gør, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 5. ...

§ 79. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige
en forsikring, som er tegnet efter anordning nr. 991 af 3.
oktober 2008, på grund af en forhøjelse af præmien, som
alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en
følge af denne lov.

6. I § 76 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* I sager, der er omfattet af stk. 4, anvendes §
21, stk. 7, 2.-4. pkt., § 24, stk. 4, § 31, stk. 1, 2-3. pkt.,
§ 31, stk. 2, 2. pkt., og § 79, i stedet for § 22, stk. 7, 2.
pkt., § 22, stk. 8, § 25, stk. 4, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 32,
stk. 2, 2. pkt., og § 82 i anordning nr. 991 af 3. oktober
2008 ved tilkendelse og udbetaling af erstatning for tab
af erhvervssevne og erstatning for tab af forsørger.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

7. § 79 affattes således:

»**§ 79.** En sikringspligtig forsikringstager kan ikke
opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præ-
mien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifter-
ne, der er en følge af denne lov, inatsisartutlov om
alderspension eller af ændringer af disse love eller af
anordning nr. 991 af 3. oktober 2008.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 1-6, har virkning fra den 1. januar 2017.